

Solidarita pracujících OBČASNÍK

Odborového sdružení Čech, Moravy, Slezka
členské organizace Světové odborové federace

č. 2 | květen 2026

Pokračovatel naší práce – TIPO, nezávislého čtrnáctideníku OS ČMS, který vycházel v roce 1992 a OBČASNÍKU, který vycházel v letech 1993–2021.

„Bude-li se každý bát sám, budeme se bát všichni.“ Karel Heneš

Úvodní slovo šéfredaktora

Vážení odboráři, příznivci a přátelé,

nové číslo našeho Občasníku vychází ve slavnostní a výjimečný den - v den IX. sjezdu OS ČMS. Nechci, a dokonce ani neumím, příliš bilancovat ani plýtvat velkými slovy. Stejně jako v ostatních zemích bývalého socialistického tábora se i v České republice odborové hnutí stalo Popelkou, zatlačenou do kouta a umlčovanou, když kapitalistická propaganda pod vidinou zlatého telete téměř potlačila jakékoli kolektivní a sociální citění a postavila vidinu zisku nad jakékoli projevy lidskosti. My, kteří jsme se sešli ve sjezdovém sále, jsme důkazem toho, že se jí to našťastí nepodařilo úplně. Činnost, myšlenky a cíle Světové odborové federace, jíž jsme hrdými členy, stále představují naději na důstojný život všech bez rozdílu, v míru a dostatku. Od minulého sjezdu, kdy jste mi prokázali tu čest být šéfredaktorem Občasníku, se snažím nějakým způsobem ukazovat, jak bojují naše odbory, jak bojuje pokrokový svět, jak obyčejní lidé, lidé z ulice, každodenně usilují o to, aby se ve zdraví v pořádku dočkali příštího rána. Jiní to vše dokázali shrnout líp než já, tak se s Vámi o to nejzákladnější zkusím podělit.

Lze zadržet toho, kdo poznal, na čem je?

(Bertold Brecht)

Bojujeme v naději, a pracujeme tvrdě.

(Motto skotských socialistů)

Když Země oplývá bohatstvím, kde je moje porce?

(výkřik neznámého)

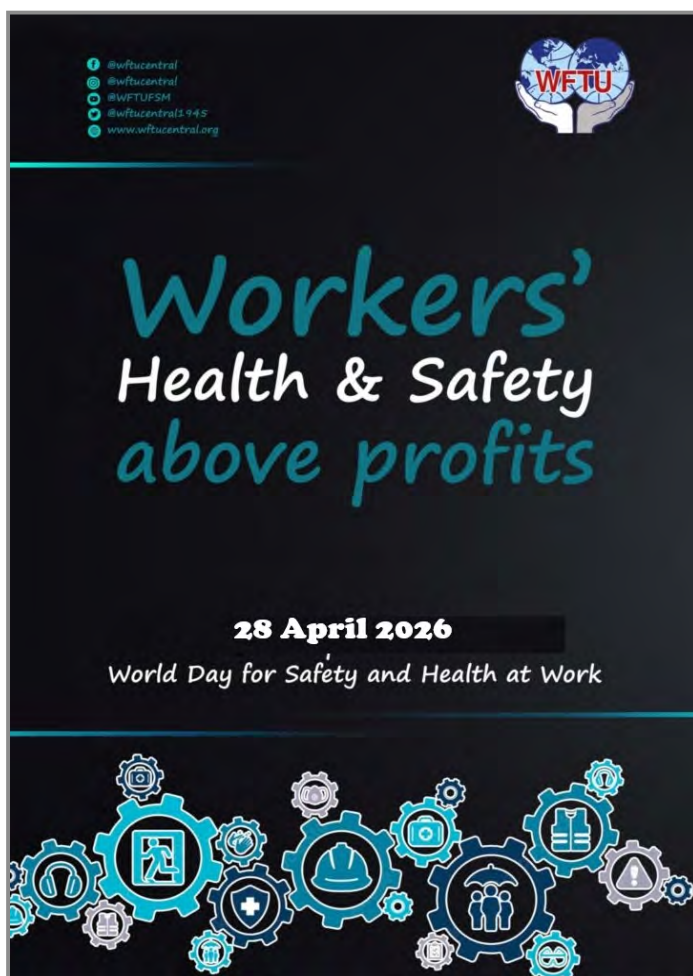
Cílem je spravedlnost, nástrojem je solidarita, klíčem je vzdělání. (CWU, britský odborový svaz komunikací)

Věřím v tebe, a až ti bude nejhůř, věř v sebe!

(haitský kněz k Dominiku Touissantovi,
pozdějšímu vůdci haitské revoluce
na přelomu 18. a 19. století)

Stále bezmezně věřím tomu, že se sejdeme v lepších časech - a kdyby snad ne my, naše děti určitě ano. Všem, kdo jste dočetli až sem, přeji zdraví, lásku, sílu a spokojený život.

Vladimír Sedláček
šéfredaktor

Plakát WFTU ke Dnu bezpečnosti práce

Zdraví a bezpečnost pracujících jsou víc než zisk

28. duben 2026 - Světový den zdraví a bezpečnosti v práci

**Zastavme společnou solidaritou pracujících
válečné konflikty a zbrojení ve světě.**

STOP VÁLCE!

**Za důstojnou práci, mzdu, důchody,
za důstojný život v míru.**

2026

Nezapomeneme, vzpomínka na Karla Heneše

Odborový předák, poslední předseda ROH, zakladatel a první předseda OS ČMS **Karel Heneš**
25. června 1941 – 24. července 1992.

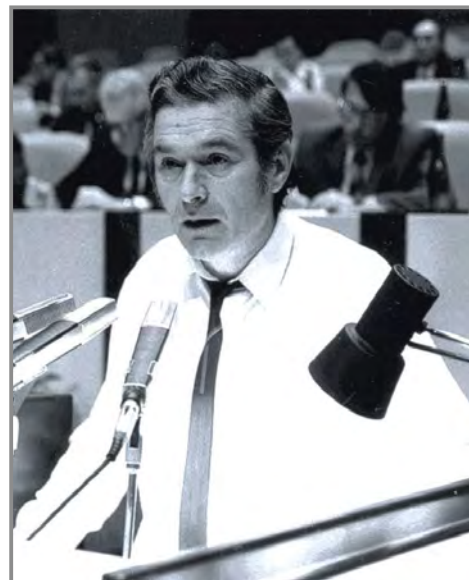
V nadcházejících dnech si připomeneme významné výročí nedožitého 85 let Karla Heneše, zakladatele a prvního předsedy Odborového sdružení Čech, Moravy, Slovenska, po rozdělení Československa od roku 1993 Odborového sdružení Čech, Moravy, Slezska.

Karel Heneš se narodil 25. června 1941 ve Zlíně. Celý život zasvětil práci pro společnost a jejímu rozvoji. Profesí byl horník, předák hornické party, která dosahovala mimořádných pracovních výsledků. Byl oceněn titulem Hrdina socialistické práce. Vedle politické práce rozhodný díl jeho práce patřil odborům. Rok 1989 jej zastihl ve funkci předsedy Krajské odborové rady ve Středočeském kraji. Následně byl 26. listopadu 1989 zvolen novým předsedou Ústřední rady odboru. V nové funkci pak zahájil rozsáhlé reformy odborového hnutí a provedl personální obměnu vedení ÚRO.

Pozici předsedy ústřední rady ROH zastával až do 3. března 1990. V těchto dnech Mimořádný všeodborový všesvazový sjezd ve dnech 2. – 3. března 1990 rozhodl o zrušení ROH a předání pravomocí i majetku nástupnickým organizacím. Nově konstituované svazy se sdružily v Československou konfederaci odborových svazů a v její Českomoravskou komoru odborových svazů, která zastřešuje odborové organizace v Česku doposud. Karel Heneš však s tímto krokem na rozpuštění jednotných odboru zásadně nesouhlasil a postavil se proti. Byl na něj však vyvinut hrubý nátlak a byl přehlasován. Jeho představa silných jednotných levicových odboru, které budou bránit zájmy dělníků a ostatních pracujících, však Mimořádným sjezdem ROH nezemřela. Nesmířil se s porážkou a vzápětí inicioval přípravný výbor nového alternativního odborového sdružení. V roce 1991 se podařilo dokončit jeho založení a registraci. Karel Heneš se stal jeho prvním předsedou. V roce 1992 byl za Levý blok zvolen poslancem Sněmovny lidu Federálního shromáždění.

Zemřel předčasně 24. července 1992 v Praze. OS ČMS je věrně jeho odkazu.

OS ČMS

Stojíme na správné straně

Rozhovor s předsedou Odborového sdružení Čech, Moravy, Slezska Stanislavem Grospičem.

Na úvod začneme otázkou směřující k historii OS ČMS. Minulý rok jste si připomínali 80 let od založení Světové odborové federace a tento rok si bude připomínat výročí založení vašeho odborového sdružení. Jak vnímáte obě události?

Máte pravdu, pokrokové levicové odborové hnutí si minulý rok připomnělo významnou událost mezinárodního dělnického a odborového hnutí. Bylo jí 80 let od založení Světové odborové federace 3. září 1945 padesáti třemi odborovými organizacemi z celého světa v County Hall v Londýně. OS ČMS je od svého vzniku členem této mezinárodní odborové organizace. Světová odborová organizace také sídlila padesát let v Praze, od roku 1956 do roku 2006, kdy přesídlila do Atén. Je to tedy pro nás nejen významné výročí, ale i velice blízké a drahé. O to více, že Světová odborová federace je stále jednou z největších odborových mezinárodních centrál, sdružující 105 miliónů členů a posilující své pozice i v Evropě.

Tento rok 2026 je pak významný pro naše odborové sdružení tím, že bylo 24. 11. 1991 založeno po roce práce přípravného výboru Odborové sdružení Čech, Moravy, Slovenska, od 1. 1. 1994 pak již s názvem současným. Když o tomto hovořím, tak si 25. 6. tento rok budeme připomínat nedožité 85. výročí narození odborového předáka Karla Heneše, zakladatele a prvního předsedy našeho odborového sdružení.

Obě události vnímám z pohledu OS ČMS, odborového hnutí v České republice jako velice významné. Ukazují, že není v odborovém hnutí jen cesta konformního přizívání se na současném vládním establishmentu a současném ekonomickém systému plném korupce, vykořisťování zaměstnanců a bezpráví.

Nyní si dovoluji přejít k současnosti. Jaké je nyní pozice OS ČMS a kde všude působíte?

OS ČMS je všeodborové sdružení. To znamená, že se neprofiluje pouze v určitém základním segmentu hospodářství, ale snaží se působit v různých odvětvích.

Postupem doby a vývojem jsme ukončením těžby černého uhlí na Kladensku – Slánsku a hlubinném dole v Mariánských Račicích přestali působit v oblasti hornictví. Rozvinuli jsme se ale výrazněji do oblasti dopravy, a to jak MHD, tak autobusové linkové dopravy. Máme několik zařízení v školských zařízeních a školách, v oblasti chemického průmyslu, stavebnictví a službách. Máme řadu členů pracujících v železniční dopravě, obchodu a automobilovém průmyslu. Přirozeně se tak rozvíjí spolupráce s odborovými organizacemi na železnici a automobilovém průmyslu. Aktivně poskytujeme možnost kontroly v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci.

(pokračování na str. 3)

Stojíme na správné straně (dokončení ze str. 2)

Dá si říci, že dle potřeby spolupracujeme s ostatními odborovými svazy, zvláště působíme-li společně u jednoho zaměstnavatele. Je však pravdou, i když vyrovnáváme odchod členů přílivem nových členů do odborového sdružení, potýkáme se s poměrně velkým složitostmi při zakládání nových odborových organizací a pak s tlakem zaměstnavatelů, kteří nechtějí odbory ve svých firmách a pokud již, tak odbory konformní, poslušné jdoucí jim na ruku. Věcná diskuze bez synonym a přílepků nad zájmy zaměstnanců jim často vadí a také rádi nálepkují. To si myslím, je ale velký podíl současné politiky mocenských elit a sdělovacích prostředků, které velice často nálepkují za jiný než pravicový a neoliberalní názor. Velkým dílem je to práce mnohých odborových svazů a jejich předáků, kteří velice často lavírují, ustupují a tím prodávají odborové zájmy. Vůbec je to politika Evropské odborové konfederace a svazů v ní sdružených.

Co další odborové svazy v České republice?

Vlastně jsem to již zmínil. Protože máme často společné nebo velice podobné cíle, snažíme se domluvit na základních společných postupech. Problém však spočívá ve skutečnosti, že ČMKOS a ASO jsou od počátku členy tzv. Rady hospodářské a sociální dohody, Tripartity. Jiné svazy jí nejsou, protože při jejím vzniku byla stanovena přísná kritéria členství, tj. minimálně 300 tisíc členů. To dnes mimo jiné nespĺňuje žádný odborový svaz, ani ČMKOS či ASO jako celek. Tento nástroj jim však dává nadhled, protože oni vidí cestu k cíli prostřednictvím svých jednání a vzájemná podpora je jim cizí. Problém je také, že často přes halasné sliby couvají, přistupují na dílčí provládní a pro zaměstnavatelské řešení. Je do z našeho pohledu zrada zájmů jak dělníků, tak ostatních zaměstnanců. Výsledkem je, že se zde bojuje tu o platy ve školství, tu ve zdravotnictví, tu se mlčky souhlasí se změnou zákoníku práce, odpíská se přes halasný křik boj o důchodovou reformu či jednotnou sociální dávku. Tyto odborové svazy jsou také konformní k vojenským výdajům, vojenskému rozpočtu, zbrojení. My toto zásadně odmítáme.

Ostatně propuštění bez odporu poslední velké novely zákoníku práce předchází pětikoaliční pravicové vlády považují za zločin ČMKOS. Jejich výkřiky jak vyhrály, když neprošel návrh výpověď bez udání důvodů, jsou laciné. Vše ostatní pustili a výpověď bez udání důvodů naštěstí neprošla z úplně jiných příčin.

Voláme po solidaritě pracujících, odborových svazů a mezinárodní solidaritě. Téma starobních penzí, otázka věku při odchodu do důchodu, otázky délky pracovní doby, kalendářní dovolené, ale i robotizace, stále větší zapojení umělé inteligence do pracovních procesů nemůže skončit individualismem ani luddismem. Aby se pracující nestali z námezdních zaměstnanců otroky či nevolníky, vyžaduje společný rozhodný postup a odhození strachu z levicových témat a myšlenek socialismu. Je otázkou, zda odborový předák kandidující na prezidenta, který svou podporu svěří nejpravicovějšímu prezidentskému kandidátu, může se svou centrálou takovou výzvu naplnit.

Na druhou stranu řeknu na závěr otázky jednu myslím základní věc. Na politických změnách a přímém převzetí

politické a ekonomické moci se aktivně v roce 1989 podíleli předáci tehdejšího ROH. 2. a 3. března 1990 na Mimořádném sjezdu ROH došlo k jeho rozpuštění a vzniku samostatných centrál. Ty se z velké většiny vytvořily ČMKOS a ASO. Myslím si, že mnoho i dnešních předáků těchto odborových svazů si nese tuto skutečnost dodnes a proto nestojí a ani nemohou stát na straně levice, levicových hodnot a důsledně, opakují důsledně hájit zájmy zaměstnanců. Vždy se budou chtít pouze dohodnout.

Vím, že jste poměrně aktivní jak na mezinárodní, tak i vnitrostátní scéně. Máte i oporu v politických stranách či politických hnutích k prosazování svých návrhů?

Odborové svazy sdružené v Evropské odborové konfederaci hledaly a hledají od počátku zastání u všech politických subjektů. Po nejvíce u ČSSD, dnes SOCDEM a pak u politického hnutí ANO. S KSČM dle potřeby a jen, když není zbylí. Mění se to velice zvolna. Oproti tomu OS ČMS má věcnou oporu v SOF a členských odborových svazech. Dokážeme zprostředkovat podporu domácím odborovým subjektům. Rovněž nemáme problém komunikovat dle potřeby a věci předmětu se jinými politickými subjekty, ale nejbližší spojenci jsou levicové politické strany či středolevé subjekty, KSČM, KSČ či dnes SOCDEM. Obráceně podpora těchto politických subjektů našemu odborovému sdružení byla jednak dána jejich možnostmi, politickou potřebu a dost často byla náhodná. Od ČSSD nebyla až na výjimky žádná. Myslím, že je to vzájemně škoda. Hnutí STACILO jelo na volební výsledek a ten vidělo v podpoře velkých odborových svazů majících dosah do Evropského parlamentu. Poučení je, že žádný odborový svaz, krom našeho, jej fakticky nepodpořil.

Chci upozornit, že již druhé volební období od roku 2021 levice ani středolevé politické subjekty nejsou zastoupeny v českém Parlamentu. To je pro odbory velký problém. Nemají přirozeného politického spojence v zákonodárné komoře.

ČMKOS hledá spojence ve vládních řadách, je vstřícná k jakékoli vládě. My spojence hledáme v jak v politických subjektech, tak jednotlivcích, kteří si naše návrhy chtějí osvojit a prosazovat. Nehledáme je tam, kde je tvrdý pravicový populismus a neoliberalismus, nehledáme je u krajní fašizující pravice.

Měli bychom si uvědomit, že reálně konzervativní pravicová pětikoaliční, později čtyřkoaliční vláda byla nahrazena neoliberalní pravicovou vládou obalenou sice sociální rétorikou, ale v praxi podporující dál válečné zbrojení. To přece není a nemůže být v zájmu většiny lidí. Iluze vyvolané volbami bude zvolna opadat. Před odbory bude stát výzva hájit zaměstnance, seniory velice důrazně. O to víc, že svět prochází jednou hospodářskou a politickou krizí za druhou a stupňujícím se počtem zatím regionálních konfliktů a porušování mezinárodního práva. Proto je naším heslem mezinárodní solidarita pracujících, proto jsme členy Světové odborové federace.

Přeji OS ČMS a Vám hodně úspěchů a děkuji za rozhovor.

Vladimír Sedláček

Prohlášení OS ČMS k 1. máji – svátku práce 2026

Odborové sdružení Čech, Moravy, Slezska si spolu s dělníky a ostatními pracujícími připomíná slavné májové dny, tak drahé naší vlasti, České republiky, které začínají mezinárodním svátkem práce 1. května.

Tento rok si svátek práce připomínáme na pozadí 140 let, které uplynuly od doby, kdy 1. května 1886 stávkovalo v Chicagu na tři sta tisíc dělníků za svá základní práva a zejména osmihodinový pracovní den bez ztráty na výši svých výdělků. V následující dny 3. a 4. května skončila tato stávka vpravdě dramaticky. Odpovědi vládní moci byly rozsáhlé represe a stovky zatčených. Byli nakonec postupně propuštěni, ale deset anarchistů bylo obviněno. Jeden z obviněných nebyl nikdy dopaden, jeden svědčil pro obžalobu a zbývajících osm bylo souzeno, pět k trestu smrti, ostatní k vězení. Odsouzeným anarchistům nikdy nebyla prokázána vina. Byli souzeni a popraveni pro své revoluční názory. Jejich pohřeb se stal několika desetitisícovou demonstrací. Jak napsala Klára Zetkinová: „**oněch osm hodin bylo považováno za splátku buržoazie na obrovský dluh, který dluží dělnické třídy**“. Jejich zločinem byl požadavek osmihodinové pracovní doby a nekrácené mzdy za vykonanou práci.

Dnes po 140 letech svět ani kapitalismus nejsou jiné. Myšlenky socialismu, jakákoliv vzpomínka na snahu vybudovat socialistickou společnost jsou tvrdě odsuzovány, ostrakizovány, kriminalizovány. **Věci, které nám připadaly donedávna jako naprostá samozřejmost, se znovu stávají předmětem zájmů dělníků a ostatních pracujících.** Již více jak třicet let, není samozřejmý osmihodinový pracovní den s odpovídající mzdou, platem postačujícím k pokrytí životních nákladů, starobní důchody, sociální zabezpečení, zdravotní péče, dostupné bydlení bez nutnosti celoživotně se zadlužit.

Imperialistické války za přerozdělení sfér vlivu ve světě, zdroje ropy, nerostného bohatství se staly převažující realitou. **Světové mocnosti, Evropská unie, její členské státy i vláda České republiky se vydaly cestou horečného zbrojení, cestou válečných rozpočtů.** Útočí přitom na základní práva pracujících, ořezávají sociální a zdravotní výdaje ve prospěch příprav na válku. Stávka, boj za sociální práva se stává trestným činem, propagace války „vlasteneckým hrdinstvím“.

Naděje, které mnozí v České republice vkládali do loňských parlamentních voleb, berou s kroky současné vlády za své. **Postoupně se stírá rozdíl mezi předchozí konzervativní pravicovou vládou a dnešní liberální pravicovou vládou.** Změny pracovního práva ve prospěch zaměstnanců nejsou na pořadu dne, slíbená změ-

na důchodové reformy předchozí vlády dostává „salámovou“ podobu, ukončení vládního dobrodružství se nekonečně a nenachází se ani reálná síla vyvázat Českou republiku z válečných dobrodružství NATO, USA, Evropské unie a Velké Británie. Digitalizace a umělá inteligence místo pomocníka se v rukou kapitalistického vládního establishmentu se stává dalším nástrojem vykořisťování a nátlaku na pracující, omezování osobní svobody na pracovištích.

Odborové sdružení Čech, Moravy, Slezska se důrazně opakovaně ptá, pro koho jsou tato opatření českými vládami zaváděna? Komu má sloužit neustálé zastrašování hrozbou války a přípravami České republiky na válku? Kdo nutí vlády naší země, aby podlézaly sudetským Němcům, Německu, Evropské unii, Velké Británii a USA? Zcela určitě takové konání není v zájmu většiny obyvatel České republiky ani čtyř milionů dělníků a ostatních zaměstnanců.

OS ČMS důrazně odmítá politiku sociálních a zdravotních škrtů a posilování výdajů na zbrojení a válku. Proti tomu stavíme požadavky na posílení pracovní právní ochrany zaměstnanců, růst mezd a platů, starobních důchodů, dostupnost a účinnost sociálního systému a zdravotní péče. Požadujeme zrušení dětské práce od 14 let věku umožněné předchozí pravicovou vládou. Požadujeme pětaticetihodinový pracovní týden a zákonné ukotvení pětítýdenní dovolené. Posílení dohledu nad ochranou bezpečnosti a ochrany zdraví při práci.

Po 140 letech od událostí 1. května 1886 v Chicagu svět není lepší ani bezpečnější. Rdousí jej krize buržoazního parlamentarismu, imperialistické válečné plány, růst neoliberalismu a fašismu. Česká republika není výjimkou.

Stojíme na straně pracujících! Plně se stavíme za slova, která dne 25. června roku 1893 byla v americkém Chicagu vytesána do monumentálního bronzového pomníku, poslední slova Augusta Spiese:

„Přijde doba, kdy bude naše mlčení mnohem mocnější než hlasy, které jste dnes zardousili!“

**„STOP VÁLEČNÉMU ŠÍLENSTVÍ
– BUDOUCNOST PATŘÍ MIRU
A SOCIALISMU!“**

Odborové sdružení Čech, Moravy, Slezska

Praha, 30. dubna 2026

Prohlášení Světové odborové federace (WFTU) ke Světovému dni bezpečnosti a ochrany zdraví při práci

28. dubna 2026, ústředí WFTU

Světová odborová federace (WFTU), militantní hlas více než 105 milionů pracujících na celém světě, znovu potvrzuje svůj závazek bojovat za bezpečné a zdravé pracovní podmínky u příležitosti Světového dne bezpečnosti a ochrany zdraví při práci.

Podle nejnovějších mezinárodních údajů přicházejí každoročně na celém světě o život téměř 3 miliony pracujících v důsledku pracovních úrazů a nemocí z povolání, přičemž se odhaduje, že ročně dojde k 395 milionům pracovních úrazů bez smrtelných následků. To znamená, že každý den je zaznamenáno 8 000 úmrtí v práci, včetně 1000 pracujících, kteří chodí do práce, aby si vydělali na živobytí, a nikdy se živí nevrátí domů ke svým rodinám. Velká většina těchto incidentů je způsobena nedostatkem odpovídajících opatření v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví na pracovišti a dalo se jim předejít. Přesto miliony pracujících nadále pracují v nebezpečných podmínkách a jsou obětovány kvůli zisku, protože ochranná opatření jsou často ignorována a odmítána jako náklady, které podkopávají ziskovost.

Třídně orientované odborové hnutí vyjadřuje svou internacionalistickou solidaritu s pracujícími na celém

světě, kteří trpí trestněprávními důsledky nedostatečných ochranných opatření v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Světová federace odborů (WFTU) důrazně opakuje, že zdraví a bezpečnost nejsou privilegia a každý pracující má základní právo vrátit se na konci pracovního dne domů bez úhony.

Opakujeme náš pevný požadavek, aby vlády, zaměstnavatelé a mezinárodní organizace upřednostňovaly zdraví a bezpečnost pracujících, prosazovaly přísné bezpečnostní normy a zajistily, aby všechna porušení byla řešena s plnou odpovědností.

WFTU vyzývá třídně orientované odbory na celém světě, aby zintenzivnily svůj boj za odpovídající opatření v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci ve všech aspektech života pracujících. Odbory hrají klíčovou roli při monitorování a zajišťování provádění opatření v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požadujeme, aby se odbory zapojily do procesů hlášení a vyšetřování pracovních úrazů a exemplárního trestání odpovědných osob.

Centrála Světové odborové federace

WFTU vyjádřila solidaritu s Nezávislým svazem horníků v Turecku

Prohlášení Světové odborové federace (WFTU) odsuzující zatčení Başarana Aksua, organizátora Nezávislého odborového svazu horníků v Turecku.

Světová odborová federace (WFTU) odsuzuje zatčení Başarana Aksua, organizátora Nezávislého odborového svazu horníků v Turecku, v předvečer plánovaného pochodu do Ankarý v pondělí 13. dubna. Požaduje opětovné zařazení do práce pracovníků propuštěných společností Limak Holding, vyplacení nevyplacených mezd a odškodnění, zrušení neplacené dovolené a zajištění pracovního prostředí v souladu s předpisy o bezpečnosti práce.

Pochod iniciovala organizace Bagimsiz Maden-İş společně s pracovníky tepelné elektrárny Yunus Emre a těžební společnosti Doruk, které patří do konglomerátu Yildizlar SSS.

Zatčení Başarana Aksua je zaznamenáno po zatčení odborářů a obyvatel İkizköy v rámci jejich boje za ochranu lesa Akbelen a jeho přivlastnění společností, což povede k jeho vykořisťování a ničení.

Başarana Aksua

Zatčení Başarana Aksu je útokem, jehož cílem je zabránit tomuto pochodu a oprávněným požadavkům horníků a obyvatel İkizköy. Světová odborová federace (WFTU) požaduje okamžité propuštění zatčených militantů a uspokojení jejich spravedlivých požadavků.

12. dubna 2026

Centrála WFTU

Havana neumírá, bojuje!

„Kubánská státní vlajka vlaje nad účastníky hlavní akce oslav Mezinárodního svátku práce, vedené kubánským prezidentem Miguelem Díazem-Canelem, na Antiimperialistické tribuně v Havaně na Kubě 1. května 2026. (Xinhua/ Joaquín Hernández)“

HAVANA, 1. května (Xinhua) - Státisíce Kubánců se zúčastnily oslav Mezinárodního dne práce, což byla masivní demonstrace odmítnutí hrozeb ze strany vlády Spojených států a zpřísnění ekonomické, obchodní a finanční blokády, kterou Washington vůči ostrovu udržuje již více než šest desetiletí.

Kubánský prezident Miguel Díaz-Canel a vůdce kubánské revoluce, armádní generál Raúl Castro, se zúčastnili hlavní akce na Antiimperialistické tribuně, promenádě nacházející se před Malecónem v Havaně, hlavním městě karibské země.

„Více než půl milionu obyvatel Havany se sešlo na tomto pódiu, aby potvrdilo, že tato země žije v důstojnosti svých dětí,“ uvedl Osnay Colina, prezident organizačního výboru XXII. sjezdu Ústředního odborového svazu pracujících Kubu.

Předseda odborů poukázal na to, že obyvatelstvo brání zemi s „loajalitou, přesvědčením a smyslem pro historický okamžik“, a jako příklad uvedl kampaň „Můj podpis pro vlast“, kterou vláda propaguje na podporu národní suverenity proti Spojeným státům a která shromáždila více než 6 milionů podpisů od občanů starších 16 let.

Colina odsoudil dopad hospodářské, obchodní a finanční blokády uvalené Spojenými státy, kterou označil za „kolektivní trest“ s materiálními, sociálními a lidskými důsledky, jehož náklady dosahují miliard dolarů.

„Tento První máj potvrzuje, že jsme tady a nejen odoláváme, ale také vytváříme a překonáváme nepřízeň osudu. Toto je náš zákop,“ prohlásil řečník a dodal, že nedejde k žádné kapitulaci ani zřeknutí se historických principů národa.

Arlety Sánchezová, pracovnice Kubánského institutu přátelství s národy (ICAP), zároveň poukázala na to, že mobilizace představuje prostor pro politické potvrzení a závazek vůči vedení země.

Odboráři a 1. máj ve světě.

Foto z oslav 1. máje 2026 v Havaně.

„Obyvatelé Havany a přátelé z celého světa znovu potvrzují, že Kuba není sama a nikdy nebude,“ řekla Sánchezová agentuře Xinhua, a dodala, že navzdory ekonomickým obtížím vyplývajícím z utužení blokády si obyvatelstvo zachovává podporu národnímu politickému procesu.

Gladys Jerezová, pracovnice Centra Fidela Castra Ruze v Havaně, rovněž vyjádřila, že její přítomnost v Anti-Imperialist Tribune byla způsobena touhou bránit úspěchy země.

„Podepsali jsme (v rámci vládní kampaně) pro vlast a pro socialistickou revoluci, kterou chceme,“ prohlásila.

Pokud jde o hrozby vlády Spojených států vůči Kubě, Jerezová uvedla, že ji nezastrašují a že jakákoli možná agrese bude potkána „našimi myšlenkami, našima vlastníma rukama, zbraněmi, čímkoli, co bude možné“.

Pochodu v kubánském hlavním městě se zúčastnilo také více než 800 zástupců odborových, politických a solidárních organizací z 38 zemí a podobné akce se konaly ve všech hlavních městech provincií karibského státu.

Převzalo OS ČMS z AC1Z

USB odsuzuje obnovení Memoranda o vojenské spolupráci mezi Itálií a Izraelem do roku 2031

USB co nejdůrazněji odsuzuje obnovení Memoranda o vojenské spolupráci mezi Itálií a Izraelem do roku 2031. Jedná se o závažné a nepřijatelné rozhodnutí, které se odehrává na pozadí genocidy palestinského lidu a vojenské eskalace Izraele v oblasti, včetně útoků na Írán a Libanon.

Italská vláda automaticky obnoví Memorandum o porozumění o vojenské spolupráci s Izraelem, jehož platnost vypršela 13. dubna. Memorandum bylo podepsáno v roce 2003 (ministr obrany Martino, Berlusconiho vláda) a parlament jej ratifikoval v roce 2005 bez většího odporu.

Od té doby se dohoda o vojenské spolupráci s Izraelem automaticky obnovuje každých pět let, pokud se jedna z obou zemí nerozhodne odstoupit, a žádná vláda (ať už pravicová nebo levicová) nikdy od dohody neodstoupila.

Dnes více než kdy jindy je rozhodnutí italské vlády úmyslným politickým aktem, který posiluje a upevňuje italskou spoluúčasť s izraelskou vládou. Spoluúčasť, kterou jsme dlouho odsuzovali a která je dnes dále potvrzena obnovením vojenské dohody, která Itálii váže k válečnému stroji odpovědnému za devastaci, okupaci, represí a genocidu.

Rozhodnutí, které je v rozporu s principy italské ústavy, počínaje odmítnutím války, a se všemi pravidly mezinárodního práva. Ti, kteří jsou odpovědní za toto další porušení, se budou muset zodpovídat na všech úrovních – politické, právní i morální – za svou spoluúčasť na teroristické, rasistické a genocidní vládě.

Stávky 22. září, 3. října a 29. listopadu byly namířeny proti genocidě, válce a znovu zbrojení, ale také proti spoluúčasti italské vlády na izraelské vládě. V tyto dny

jsme vyšli do ulic a na pracoviště, abychom zdůraznili, že Itálie je aktivní součástí systému, který konflikt podporuje a živí.

S obnovením memoranda do roku 2031 se tato spoluúčasť dále posiluje. Vláda se rozhodla postavit na stranu války, okupace a systematického porušování lidských práv a ignorovat vůli milionů pracujících, kteří volají po míru, spravedlnosti a ukončení válečné politiky.

USB znovu potvrzuje a zdůrazňuje potřebu výhrady svědomí proti jakékoli formě přímé či nepřímé spolupráce s izraelskou vládou. Ti, kteří pracují v přístavech, logistice, průmyslu a veřejném výzkumu, se nesmí stát kolečky ve válečném aparátu: vyzýváme všechny, aby se odmítli zapojit do aktivit spojených s podporou války.

Budeme i nadále organizovat mobilizace a iniciativy k zastavení války a militarizace a k ukončení všech institucionálních, vědeckých a vojenských dohod s Izraelem.

Budeme pokračovat v naší kampani „Nepracuji pro válku“ na každém pracovišti.

Požadujeme okamžité zrušení memoranda, protože tvář v tvář genocidě a systematickému násilí nemůže být neutralita.

Náš boj je třídní, internacionalistický a solidární: po boku palestinského lidu a všech utlačovaných národů, proti válce, kolonialismu a všem formám vykořisťování.

Svaz základních svazů USB

USB je italská odborová centrála sdružená ve Světové odborové federaci (WFTU). Její šéf Pierpaolo Leonardi je vedoucím Evropského střediska WFTU (EUROF). (Pozn. překl.)

Možnost pronájmu rekreačního objektu v blízkosti Prachatic.

8 lůžek (2 pokoje), velká společenská místnost, sprchový kout, toaleta, kuchyně (teplá voda).

Topení dřevem (dřevo je k dispozici na místě).

V případě zájmu volejte

č. **776 434 885** (od 13 do 18 hodin).

Cena den/noc 1 400 Kč + spotřebovaná elektřina.

Pro členy OC ČMS k dispozici benefity.

Horská chata KAMZÍK Špičák - Železná Ruda

Ti, kteří k nám jezdili, ví, že „náš“ Kamzík je vlastně taková „malá, chudá horská chaloupka“. Neoplývá superlativy moderního světa, spíše se jedná o „socialistický“ skanzen v opravdovém slova smyslu bez jakýchkoliv postranních významů. Jsou zde vícepatrové postele - palandy, kromě jednoho exportního dvoulůžkového pokoje v chatě najdete pokoje vícelůžkové, společné sprchy (zvláště pro pány a dámy), společenskou místnost, která slouží jako klubovna či jídelna.

K dispozici je satelit, wifi - můžete si i prohlédnout obrázky, které jste si pořídili na túře po krásách Šumavy.

A zima? Chata se nachází 5 m od sjezdovky. Prostě se obujete do lyží, sjedete k pokladně, na lanovku a pokud se unavíte, můžete zpět na chatu se občerstvit.

A léto? Určitě oceníte množství tras a cest nejen pro pěší, ale i pro cyklisty. A pokud už znáte „českou“ Šumavu, můžete objevovat Šumavu Bavorskou... je stejně krásná jako ta „naše“.

KONTAKT: Jitka Kračmanová | tel. 722 478 073
e-mail: fakamzos@gmail.com | kamzikspicak.cz

CENY: se snídaní | polopenze | plná penze
dospělí: 550 Kč | 650 Kč | 800 Kč
dětí 3–6 let: 300 Kč | 400 Kč | 500 Kč
dětí 6–18 let: 500 Kč | 600 Kč | 750 Kč
Děti do tří let zdarma.

Cena je za osobu a noc se snídaní.

Nabídka rodinné rekreace v Českém ráji

V kouzelné a malebné přírodě Českého ráje s úchvatnými přírodními scenériemi, pískovcovými skalami, zříceninami, starobylými hrady a zámky, jejichž symbolem je především zřícenina hradu Trosky se nachází rekreační chata Místní odborové organizace OS ČMS Semily.

Rekreační chata je umístěna v okolí rybníku Nebákov a uživatelům nabízí rodinnou rekreaci a ubytování pro 4–6 osob. Výlety do okolí umožňují navštívit nejenom blízký hrad Trosky s typickou siluetou dvou věží Panny

a Baby a s jedinečným výhledem do okolní krajiny, ale i hrad Kost, hrad Valdštejn, zámek Hrubý Rohozec, zámek Humprecht, Prachovské skály, přírodní rezervaci Podtrosecká údolí a mnohé další.

Za pronájem chaty je účtován poplatek 200 Kč za dospělou osobu a noc, resp. 100 Kč za 1 dítě a mládež do 18 let. K poplatku se připočítává místní poplatek z pobytu pro Obecní úřad Troskovice 35 Kč a skutečně spotřebovaná elektrická energie v částce 12 Kč za 1 kWh. *Pokud budete mít zájem prožít příjemnou dovolenou nebo jenom víkendový pobyt v pohádkovém prostředí chráněné krajinné oblasti Českého ráje na rekreační chatě Místní organizace OS ČMS Semily, velice rádi vám pobyt umožníme.*

Kontakt na předsedu MO OS ČMS Semily:

Jaroslav Houha, 512 06 Benešov u Semil 215

tel. 732 856 516 | e-mail: houha.jaroslav@seznam.cz

SOLIDARITA PRACUJÍCÍCH – Občasník OS ČMS, vychází čtvrtletně. | Vydává OS ČMS – Politických vězňů 9, Praha 1, oscms@post.cz jen pro potřebu členů a sympatizujících. | www.oscms.cz | Náklad 200 výtisků. | Povoleno Ministerstvem kultury ČR pod r. č. MK ČR E 12339. | Odpovědný redaktor Vladimír Sedláček; vladse21@gmail.com; 724 202 990, 110 00 Praha 1, Politických vězňů 9. | Ne všechny zveřejněné materiály jsou stanoviskem redakce. Nevyžádané rukopisy a fotografie se nevracejí. | DISTRIBUCE VNITŘNÍ CESTOU. | NEPRODEJNÉ.